

Een bezoek brengen aan de Dalai Lama.

Geschreven door Remco & Ilja
woensdag 02 oktober 2013 18:14 -

28 september 2013, Remco:

Na een rustig nachtje slapen in de fabriek, staat er weer een leuk programma klaar in Lhasa.

Vandaag gaan we naar het spirituele hart van Tibet en naar het winter paleis van de Dalai Lama (Potala)

Gisteren hadden we het ontbijt gekocht, bestaande uit brood, banaan, eieren en een kopje koffie. Het briljante idee, om eieren in een waterkoker te koken, werkte perfect. Zo genoten we dus van een luxe zelf gemaakt ontbijtje. Om 9.00uur moesten we klaarstaan, bij het klooster Jokhang, waar susan ons zou op wachten, het wordt het spirituele hart van Tibet genoemd. Alle Tibetanen komen eens in de zoveel tijd, hier naartoe om te bidden. Het is een heel ritueel en erg leuk om te zien, zeker het buikschuiven, zoals ik het noem. Zeker op zaterdag want dan zijn de mensen vrij, ze beginnen s'morgens vroeg en dat kan soms een hele dag duren. Als je de film hebt gezien, snap je dat het een hele inspanning is en mijn benoeming van buikschuiven. Susan was er nog niet om 9.00uur, normaal is ze stipt, wij zoeken, maar geen Susan. Ineens komt ze aanlopen, blijkt dat we bij de andere ingang hadden afgesproken. Susan is een nette dame die erg van de tijd is, ze excuseerde zich. Voor ons is dat niet nodig, het is gewoon een klein misverstand. 2 kaarten a.u.b. Bestelde ik, de monnik vroeg waar ik vandaan kwam en kende Holland goed. Na een klein gesprekje over ons mooie landje, heb ik een kaartje gegeven met onze e-mail, voor een slaap plaats indien hij naar Nederland komt. We lopen naar binnen en er waren 2 rijen. De Tibetanen en de bezoekers, klinkt discriminerend, dat was het niet. De Tibetanen komen om te bidden en wij om te bezoeken, logisch. De Tibetanen zijn allemaal in klederdracht van jong naar oud. Er strompelen soms oude mensen binnen, die het eigenlijk niet meer kunnen, maar bidden is bidden. Ze gaan kamertjes in, waar verschillende boeddha's zijn, slaan de handen in elkaar en buigen. De woorden die ze zachtjes opnoemen zijn gebeden voor anderen, daar waar het boeddhistisch geloof voor staat.

Susan, heeft alle boeda's genoemd bij naam en de standen hoe ze zitten. Aangezien ik van universitaire afkomst ben, ga ik ze allemaal even noemen, maar niet heus. Ilja herhaalde de namen in het begin nog wel, alle namen in het Tibetaans en niet uitspreekbaar. Al snel werd het ook Ilja te veel en werd er meer aandacht op de uitleg gelegd dan het uitspreken van al die Boeddha's. Susan vertelt erg veel en het is interessant, jammer dat wij er zelf niets van weten. Dat het het spirituele hart is van Tibet is aan alles te merken, helaas mogen we niet filmen, maar alles is af, het plaatje klopt. In iedere kamer staat een boeddha met zijn handlangers en eigen betekenissen. Op de 2e en 3e etage is een buiten ruimte, daar worden we losgelaten en

Een bezoek brengen aan de Dalai Lama.

Geschreven door Remco & Ilja
woensdag 02 oktober 2013 18:14 -

mogen filmen en fotograferen. Wij gaan er helemaal los, de gouden daken en beschilderde muren worden druk in ons archief opgenomen. Ik zie ergens achter een steiger staan en ga even een kijkje nemen. Zitten er 5 schilders de tekeningen van de boeddha's met bij behorende betekenissen te schilderen. Het zijn tekens, tekeningen die geschilderd worden aan de buitenkant van de tempel. Ik ga vragen of ik ook mag schilderen, Ja hoor zegt Ilja, je spreekt niet eens Tibetaans. Binnen 1 minuut stond ik op de steiger met een penseel in mijn hand een tekening in te kleuren waar ik helaas de betekenis niet van ken. De Monniken hadden de grootste schik, en ik ook natuurlijk. Op de 3e verdieping was de hele tempel goed te zien, net als het uitzicht over Lhasa. Ondanks de tempel een van de meest bezochte attracties is, was het nog redelijk te doen, om geen mensen op foto's of film te krijgen. Na een drukke foto en video sessie gaan wij weer opzoek naar de gids, Susan. Die zit gezellig te praten met een monnik en nodigt ons uit om erbij te gaan zitten. Er is plek voor nog een en ik zei de gek ging naast de monnik zitten. Ilja heeft een foto van hem en ons gemaakt, de man was 76 jaren oud en had het ideale gezicht voor de foto's. De Monnik geeft nog steeds les en wilde in geuren en kleuren weten waar wij vandaan kwamen. Hij zat lekker in de zon en had wel zin in een praatje, ook vroeg hij nog of ik gelukkig ben. Mijn antwoord was natuurlijk ja, goedkeurend kreeg ik een knikje met een lach. Na een gezellige chat (met Susan als Tolk) vertrokken wij naar de uitgang. Wij hebben een afspraak om 15.00uur in het winter kasteel van de Dalai Lama. Omdat het pas 11.30uur was liet Susan ons even alleen en spraken we af om 14.00uur bij de zelfde ingang als vanmorgen, voor de afspraak bij de Dalai Lama? Dat betekent lekker vrij en genieten van de stad, we wandelen lekker en genieten van de hele atmosfeer. Inmiddels hadden we ook wel trek gekregen en gaan opzoek naar een restaurant. We lopen per ongeluk tegen een restaurant die Tashi 1 heet, dit restaurant staat in de lonely planet als goed aangeschreven. Wij naar binnen, omdat het vrij vroeg was, zitten wij daar met zijn tweeën. De sfeer is erg Tibetaans en huiselijk, er staan 4 grote tafels met 10 stoelen per tafel. We bestellen ons eten en lekker dat het is, ilja gaat voor een Tibetaans gerecht, (momo genoemd) en ik gewoon patat met soep. Dat patat kwam dat er mayonaise op het menu stond. Later kwamen er nog 2 Australiërs binnen waar we weer een leuk gesprek mee hebben. Wij moeten nu echt naar Australië, alles wijst erop dat we moeten gaan, wat zijn dit vriendelijke mensen en we worden overal uitgenodigd om te blijven slapen. Wij zijn klaar voor onze afspraak bij het huis van de Dalai Lama (potala) Susan staat netjes klaar op plaats van bestemming en wij lopen naar het paleis Potala. Het is een best eind lopen en wij hadden al ver gelopen, het is ook lekker warm. Gisteren waren de kaarten besteld en stipt 15.00uur mochten wij naar binnen. Het paleis is gebouwd op een heuvel, Susan meldde dat wij naar de top moesten wandelen. Op hoogte, met deze warmte, liepen wij als kieviten naar boven, met wat tussen pauzes natuurlijk. Wat een groot paleis, alles is met de hand gemaakt en ook alles is naar boven gesjouwd met de handen van de mens. Wij mochten maar 2 gedeeltes zien, het rode en witte gedeelte. Toen wij eindelijk boven waren, ging de tijd in, het was 15.00 uur en we hebben een uur. Gelukkig was het niet zo druk, zoals de rest van China, over de koppen lopen dus. Omdat wij maar een uur hadden en het overal vrij druk is, moesten we nog een soort van haasten. In het kasteel staan weer veel boeddha's, Susan gaat weer helemaal los op alle namen. Al die namen zijn niet zo interessant maar des te meer wat we te zien krijgen. Het leek wel een tempel, met al die boeddha's en tombes. De tombes zijn het meest indruk wekkend, groot en gekleurd met vloeibaar goud net als de boeddha's. Alle ruimtes zijn weer helemaal beschilderd net als de tempels. De tekeningen vertellen de levensloop van de dalai Lama. Het is druk beschilderd dat wij er geen uithalen, gelukkig hebben wij Susan die alles tot in de detail uitlegt. Het was druk, groot

Een bezoek brengen aan de Dalai Lama.

Geschreven door Remco & Ilja
woensdag 02 oktober 2013 18:14 -

en wij hebben maar een uur, dat betekent rennen op het laatst. Als chinezen duwen en trekken wij ons zelf naar de uitgang, dat hebben ze ons zelf geleerd. Het rare is dat ze het echt niet erg vinden dat je zo duwt en trekt. We hebben het gehaald, nu nog naar beneden. De uitzichten zijn weer mooi, zo vergeet je ook hoe moe je bent. Beneden besloten we eerst om een taxi te nemen, later besloten we toch maar te gaan lopen. Gelukkig maar, want tijdens het wandelen kwamen we een grote supermarkt tegen. We moesten koffie hebben en iets voor op brood s' morgens, jam bijvoorbeeld. Ik had zo'n dorst gekregen dat ik even snel een paar slokken nam, van de sinas die in ons mandje lag. Ilja ging drastisch op zoek naar kaas, die ze uiteindelijk vond. Het was wel jonge kaas, maar kaas is kaas. Ook vonden we snoep, koek en lekkere chips. Met al dit lekkers zijn we naar het zelfde restaurant gegaan als vanmiddag. Snel naar de fabriek, want we zijn het zat.